



Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Imperator postq[ue] ambas partes audiuißet, Arium eiusq[ue]
sectatores condemnatos exterminauerit, Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Eusebius cognomento Pamphilus, imperatorem oratione cōpellauit, hymnūq; recitauit, quō eius causa Deo gratias ageret. Cum autē dicēdi finem fecisset, tum iimperator, & si (inquit) pro aliis rebus omnibus Deo gratiā habeo, pro eo tamen maximē, quōd vestrum hunc conuentū cerno: quandoquidem supra quām sperabā accidit, vt tantus numerus sacerdotum Christi in vñū cogeretur. Est mihi quidem in optatis vos om̄nes eadem sentientes, eandēq; amplexantes sententiam videre. Nam ecclesiæ Dei dissensionem quouis malo grauiorem censeo. Itaq; cum mihi nuntiata essent ea, quæ vtinā non audiuisssem, vehementer animi discruciaabar: cūq; certior factus essem vos discordare mutuō, quos neutiquā deceret, præsertim cum ministri Dei, & pacis procuratores sitis, ob eam causam hoc sacrum concilium conuocandum curaui. Ac cum imperator sim & vester conseruus, munus hoc à vobis postulo, Deo communi omnium moderatori gratum, & cum mihi ad accipiendum, tum vobis ad dandum accommodatum: quod quidem non aliud est, quā vt causas controuersiæ in medium proferatis, eisdēq; finem imponatis concordem & tranquillum, vti exteris hostibus & tyrannis è medio sublatis, ipse vobiscum vñā istud trophyum contra inuidū dæmonē erigamus. Nam ille vistra bona vobis inuidens, hanc intestinam seditionem inuexit. Quæ cū imperator Latino sermone dixisset, vñus, qui astabat, eadem Græco interpretatus est.

*Quomodo Imperator postq; ambas partes audiuiſet,
Ariū eiusq; sectatores condemnatos extermi-
nauerit. CAP VT XIX.*

QUARE confecta, à sacerdotibus de fide disputari cœptum est. Imperator autem vtriusq; partis rationibus non attentas solum, verum etiam patientes aures prebuit. atque vt his qui bene dixerāt, assensus est, sic illos, qui certandi studio ducebantur, à contentione auocauit: cum singulis deniq; quatenus eorum sermonē affequi & intelligere poterat (nā ne Græcæ quidē lingue ignarus fuit) eatus benignè ac placidè differuit. Ad extremū omnes sacerdotes inter se ipsi consensere, filiūq; patri cōsubstantialem esse

SOZOMENI HISTOR.

esse suffragijs confirmauere . Soli autem decem & septem dicuntur primò quidem Arij approbasse opinionem, statim tamen post complures quoq; istorum ad communem omnium fidem ac sententiam se transtulisse. Cui etiam imperator, quia hanc concilij confessionem à Deo approbatam opinatus sit, lubens suffragatus est. Eum autem, qui cōciliū decretis contraueniret, vt pote diuinās decisiones labefactantem, edixit exilio multandum esse. Cæterū quamquam necessum putauit quo symbolum fidei tum approbatæ, de cætero posteritati cum ratum maneret, tum exploratè cognitum esset, ipsam illius formulam ad veritatem planius declarandam hoc loco citare, tamen cum pijs viri, iijq; amici, et rerum eius generis periti me docerent, res eiusmodi à sacerdotibus solum & episcopis debere tum dici, tum audiri, eorum sanè approbavi consilium . Nam verisimile est nonnullos, qui non sunt iniciati mysterijs, hunc librum perlecturos.

*De ijs quæ Concilium statuerat, & quod damnato
Ario libros eius igni tradidit, ac de ijs qui con-
cilio assentiri renuerunt, & paschatis consti-
tutione.*

CAP VT XX.

Verum ne dum arcana, quæ reticenda sunt, quoad fieri potest, occultentur omnia concilij decreta incognita videatur, intelligendum est concilium filium patri consubstantialem definiuisse: eos autem, qui dicebant, tempus fuisse, quando non erat, & ante, quam nasceretur, non exituisse, aut ex alia substantia, vel essentia quam patris constare, aut conuerti mutari posse, abdicasse penitus, & ecclesia Catholica alienos pronuntiasse. Quam fidei formulā etiam approbaueret Eusebius episcopus Nicomediæ, Theognis Nicææ episcopus, Maris Chalcedonis, Scythopolis Patriphilus & Secundus episcopus Ptolemaidis, vrbis Libyæ. At Eusebius cognomento Pamphilus, primo paululum hæfitauit: postea tamē cum formulam accuratius expendisset, eam sua quoque approbauit sententia. Concilium autem tum Arium tum suæ opinionis fautores pariter abdicauit, decreuitque ne veniret Alexandriam . Quin etiam & verba, quibus eius explicabatur opino, & librum, quem